

Muligheter eller hindringer?

Hanna Marie Hoel

Historien fra 4. Mos.13 om speiderne som Moses sendte for å utforske det lovede landet, skulle være velkjent, men her kommer en kort repetisjon. Herren sa at Moses skulle sende en mann fra hver av de tolv stammene inn i Kanaan-landet. Josva og Kaleb var blant dem. Speiderne skulle finne ut hvordan folket var, hvordan de bodde og om landet var fruktbart. De ble bedt om å ta med seg noe tilbake av det som vokste der.

Mennene kom tilbake etter 40 dager. De rapporterte at Kanaan var et meget fruktbart land, og de hadde med seg frukt derfra. Men de hadde også sett noe som skremte dem: Folket som bodde der, var sterkt og bodde i store, befestede byer. Det var nedslående! Speiderne følte seg som gresshopper i forhold til kanaaneerne. Ti av speiderne mente at det ikke var aktuelt å prøve på å innta landet når innbyggerne var så sterke. Men Kaleb hadde en annen innstilling. Han ville gå med én gang og innta landet, for han var helt sikker på at israelittene ville seire, selv om han også hadde sett det sterke folket. Josva hadde samme innstilling. Folket protesterte, men Josva og Kaleb minnet dem om at Herren hadde sagt at han hadde gitt dem landet. Han ville være med dem.

Jeg tror vi lett kan identifisere oss med speiderne i denne historien. Vi ser på utfordringene og tenker på vår egen styrke. Men Gud har mange løfter om hjelp. Det ansporer oss til å se optimistisk på ting vi møter i livet. Det som menneskelig sett bare ser ut som problemer, kan i stedet være en mulighet for Gud å vise sin makt.

Følgende anekdote er gammel, men fremdeles aktuell: En fabrikk sendte to selgere til Sahara for å selge sko. Det kom fort meldinger tilbake fra begge. Den ene skrev: "Jeg kommer hjem. Dette er håpløst. Ingen bruker sko her!" Den andre skrev: "Send flere sko. Her er det ufattelige muligheter. Ingen bruker sko her!"

Dette fører også tankene mine videre hen på hva vi legger merke til i forskjellige situasjoner. Legger vi først merke til vanskelighetene og mulige hindringer og blir opptatt av det, eller ser vi etter noe positivt i det vi møter? Ser vi muligheter og regner med Herrens hjelp, kan vi oppmuntre hverandre. Får det negative overskygge det eventuelt positive? Negative tanker fører gjerne til negativt snakk. Negativitet smitter og kan gjøre oss motløse. Noen har kanskje opplevd at de var med i noe de var veldig glad for og hadde tro på, og så har en negativ person kommet og snakket ned arbeidet. Vedkommende har kanskje ment det som en realitetsorientering, men de som ble utsatt for det, mistet motet en stund. Heldigvis går det an å komme over det og gå videre med godt mot, særlig hvis man tror at det man holder på med, er Guds vilje.

Hvordan hadde det gått hvis Josva og Kaleb hadde latt seg styre av folket? Eller hvis Moses hadde sagt nei da Gud kalte ham til å føre israelittene ut av Egypt? Eller hvis Daniel hadde bøyet av og fornektet sin Gud? Eller dronning Ester ikke hadde forsvart jødene? Eller hvis apostlene hadde gitt opp troen på Jesus når de ble truet med døden? Bibelen og kirkehistorien vitner om mange mennesker som Gud hjalp i utfordrende situasjoner, og de er store vitnesbyrd om at Gud lever. La oss oppmuntre hverandre til å regne med Herren i de forskjellige situasjoner vi møter i livet!

Vi blir kjent med Anny Hæskén

I samtale med Hanna Marie Hoel

Anny er damen som står på plattformen og synger og spiller gitar og leder sangen sammen med Henning. Vi ser hun stråler og er engasjert av det hun synger.

Anny vokste opp med foreldre og fem søsken. Foreldrene var ikke aktive kristne, men det var bestemoren. Hun fortalte barnebarna om Jesus og lærte dem Fadervår. Anny og søsknene gikk på søndagsskole hver søndag, så der lærte hun også om Jesus. De sa at man måtte slippe Jesus inn i hjertet, men Anny forsto ikke hvordan det skulle skje. Når hun ikke fikk sove, lå hun og tenkte mye på hvem som hadde skapt alt i naturen. Det måtte jo være noen som hadde gjort det.

Da Anny gikk på ungdomsskolen, ble broren, som var åtte år eldre, radikalt frelst. Han hadde drevet med rus, så forandringen i livet ble svært merkbar. Flere andre ble frelst samtidig. Dette gjorde inntrykk på familien.

Anny trodde på Jesus, men hun visste ikke om hun virkelig var en kristen. Mens hun gikk på ungdomsskolen, var hun og en annen en gang på et møte i Tabernaklet. Der fikk de direkte spørsmål om de var kristne. Anny var nølende og visste jo ikke helt. Hun fikk spørsmål om hun trodde på Jesus. Ja, det gjorde hun. «Ja, men da er du jo frelst, da!» sa vedkommende. Men Anny sier at hun likevel hadde et helt galt inntrykk av Gud. Hun så mest på ham som en streng dommer. På den tiden var det mange uskrevne bud og regler som ble fremholdt, og mange gikk med frykt for at de ikke skulle få bli med når Jesus kom igjen. Da Anny gikk i 8.klasse, ble hun døpt i Tabernaklet.

Fra 18-årsalderen og syv år fremover levde hun litt på avstand fra kristenmiljøet. Hun trodde på Jesus, men levde et verdslig liv. Etter hvert sa hun til seg selv at hvis hun skulle bli en skikkelig kristen, måtte hun få tre ting oppfylt. Det første var at hun måtte få seg en kristen mann, det andre at hun måtte klare å slutte å røyke og det tredje at hun måtte få en bibel.

Hun og en venninne reiste en gang ut til Bergen kontaktsenter, et sted de hjelper rusavhengige, på gården til Trond Taule. Anny sin bror jobbet der, så de skulle besøke ham. Der fikk de høre sterke historier om hva Gud hadde befriidd beboerne fra, og Anny ble berørt. En av de som var der, spurte Anny om hun hadde bibel, noe hun sa nei til. Da fikk hun 400 kr. til å kjøpe bibel for! Etter hvert fikk Anny lyst og kraft til å slutte å røyke.

En gang senere var hun med på en familieleir på Skjørsand i regi av Livets Elv (senere Levende Ord). Hun var i ferd med å gi opp kristenlivet, for hun syntes alt var bare bud og regler. Hun hadde ikke fått åpenbart nåden. På leiren følte hun at hun ikke helt hørte til og ville dra hjem om lørdagen. Men den formiddagen talte Enevald Flåten, og plutselig pekte han på henne og talte direkte inn i hennes situasjon. Alt stemte. Det gjorde sterkt inntrykk på henne. Da skjønnte hun at Gud brydde seg om henne. Det ble ingen hjemreise den dagen!

Anny hadde, som nevnt, bedt om tre ting som hun ville se bli oppfylt for at hun skulle bli en skikkelig kristen. En ting gjensto, og det var en kristen mann. Gud svarte på den bønne og. På kontaktsenteret ble Anny nærmere kjent med ham som hadde spurt om hun hadde bibel. Det var Hans Hæskén, som senere ble mannen hennes! De giftet seg i 1991. Bønnesvarene hadde kommet i omvendt rekkefølge av slik hun hadde sett det for seg.

Anny og Hans begynte på bibelskolen på Levende Ord i 1992 der de gikk et halvt år. Det ble et problem for Anny at hun syntes alle så så glade ut, men hun selv følte seg ikke sånn. Da er det lett å tro at det er noe i veien med en selv. Etter hvert flyttet hun og familien til Øygarden. Det var nå fire barn i familien. Da ble det for vanskelig å komme på møter i Levende Ord, for de hadde ikke bil.

Anny hadde bedt til Gud om å få en kristen venninne. En dag ringte det på døren, og der sto en nabo som kom med boller og ville ønske henne velkommen i nabolaget. Det viste seg at hun var kristen og var med i Levende Ord. Gjennom henne ble Anny med i en cellegruppe, men ikke i menigheten. De opplevde mange bønnesvar. En gang skulle Gunn Johannesen fra Levende Ord komme og ha en andakt for dem. På den tiden hadde Anny fått en stygg betennelse i kjeven etter en tann som var blitt trukket. Hun måtte ta paracet til stadighet i flere uker for å dempe smertene. Den dagen hun skulle på cellegruppen, hadde hun ikke flere paracet igjen, så hun spurte venninnen om hun hadde en paracet, men det hadde hun ikke. Hun foreslo at de skulle be for henne. På slutten av møtet kom taleren og ba for Anny. Anny ble momentant helbredet! Så sa taleren at Gud var ikke ferdig med Anny ennå og la hendene på henne og fortsatte å be. Da fikk Anny en sterk opplevelse av Den hellige ånd som hun kjente både i kroppen og i ånden. Det kjentes som hun ble født på ny, og alt ble nytt! Hun ble fylt av en sånn visshet at hun ikke lenger var i tvil om hun var en kristen. Guds ord ble levende, og hun fikk åpenbaring og lys over ting i Guds ord hun ikke hadde oppdaget før. Hun følte det slik det står om kvinnen ved Sykars brønn, hun som løp av sted og kunne vitne om at nå trodde hun ikke på grunn av det andre hadde fortalt, men nå hadde hun opplevd det selv!

Fra 2005 og fremover en del år var Anny og flere i familien med i Tremorkirken på Sotra. Etter hvert ble de litt med i en bibelgruppe i Salt, og bibelgruppen ble på en måte menigheten. Der var også Vibeke (Vollen) med, og gjennom henne ble Anny kjent med Fløenkirken. Hun og søsteren Marit tenkte de kunne prøve og se hvordan det var der. De følte seg hjemme fra første stund. Vi håper de fortsatt vil like seg hos oss. **Dere er hjertelig velkommen!**

Menighetshelg på

RAKNESTUNET

Helgen 23. – 26.05. tilbrakte mange av oss på Raknestunet. Vi begynte fredag med taco-kvelds og avsluttet søndag etter en god middag. Det var variert program både inne og ute med noe for enhver smak. Roy holdt bibeltimer om Den hellige ånd og nådegaver. Det var også anledning for oss andre til å dele erfaringer med Jesus. Lørdag ettermiddag var det dåp der Andrine og Tonje ble døpt. Vi hadde flere muligheter til å være med på aktiviteter utendørs. De fleste var med på naturstien, og noen gikk opp Kossdalssvingene. Noen bare koste seg med å prate med hverandre.

Takk til dere som planla og tilrettela menighetshelgen! En slik helg styrker fellesskapet.

På toppen av Kossdalssvingene

GLIMT FRA SAMLINGER I FLØENKIRKEN

I et lite menighetsblad som dette er det umulig å skrive fylldig om alle møter og samlinger, så det må begrenses til små glimt.

I dette semesteret har vi hatt følgende talere på søndagsgudstjenestene: Roy Wareberg, Knut Nielsen, Ingvar Hemnes, Birger Wroldsen, Trond Taule, Shervin Ebrahimian, Daniel Heimstad, Olav Sollid, Kenneth Fjell Rasmussen og Frode Sundhordvik. Som i fjor hadde vi en fin påskesamling med skriftlesning og sang.

Vi har hatt lørdagssamlinger med Birger Wroldsen som hadde emnet «Det innerste rommet» og Shervin Ebrahimian med emnet «Men Guds lampe var ennå ikke sluknet». Den 5.april hadde vi «Internasjonal lørdag» med mat fra forskjellige land. Det var mange som kom; de fleste utlendingene var fra Ukraina.

Tirsdag 28.01. hadde vi besøk av **Volodymyr Hirnyak** fra Ukraina som leder hjelpearbeidet som Fløenkirken har støttet. Han er pastor i en menighet i Lviv. Folk i menigheten hadde bl.a. delt ut nytestamenter og bøker til soldater ved fronten. Hirnyak understrekte hvor takknemlige ukrainerne var for det de hadde, og han sa til oss: **Vær takknemlig for det du har. Ikke vær fokusert på det du ikke har!**

Etter gudstjenesten 1.06. var det årsmøte der Morten presenterte regnskapet for 2024.

Ditt bidrag hjelper! Menigheten har utgifter i sommer også. Vil du hjelpe?

Bankkonto **36258551642** eller Vipps **512802**.

Vi ønsker Mary og Thavarajah velkommen hjem fra misjonsarbeidet i Sri Lanka!

Ønsker du å høre taler eller se gudstjenester online som har vært holdt i Fløenkirken?

Gå inn på menighetens hjemmeside: www.floenkirken.no
Der finner du også annen nyttig informasjon. Vi er også på Facebook.

Siste gudstjeneste før ferien er **29.06.**

Første gudstjeneste etter ferien er **3.08.**

De tre første gudstjenestene i august begynner vi kl.17 med kveldsmat.

Ledelsen i Fløenkirken:

Andreas Håvik
Knut I. Nielsen
Kenneth Fjell Rasmussen
Joshua Thavarajah
Roy Wareberg

**GOD
SOMMER!**